

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-22
لجنة الانتخابات المركزية للكنيست 21
The Central Elections Committee for the 22st Knesset

Justice Hanan Melcer
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee

القاضي حنان ملتسر
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט חנן מלצר
המשנה לנשיאת בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

תב"כ 27/21

העותרת: סיעת ישראל ביתנו

נגד

- המשיבים:
1. שמיר מערכות ומפעלים, מפעילת הקו מס' 052-9999582
 2. מפעיל הקו מס' 072-3929250, אצל המשיבה 5
 3. מפעיל הקו מס' 055-9790668, אצל המשיבה 6
 4. חברת סלקום ישראל
 5. חברת פרטנר תקשורת
 6. טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ
 7. מפלגת מרצ

המבקשת: התנועה לאיכות השלטון

בקשה על-פי סעיף 17ב(ג) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

בשם המבקשת: עו"ד תומר נאור; עו"ד זהר אלטמן-רפאל

החלטה

1. המבקשת לא הייתה בעלת-דין בהליך שבכותרת, אולם היא פנתה בבקשה לבזיון מכוח סעיף 17ב(ג) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959, המסדיר את סמכותו של יושב-ראש ועדת הבחירות המרכזית ליתן צווים לפי פקודת בזיון בית משפט.

2. בגדרה של הבקשה הנ"ל – המבקשת טענה כי המשיבה 7 הפרה את אחד הצווים שהופנו כלפי אותה משיבה בהחלטתי בתיק שבכותרת מתאריך 26.03.2019 (להלן: ההחלטה). באותה החלטה הבהרתי כי הפצת מסרוני תעמולה (S.M.S) מטעם גורמים הקשורים עם רשימות מועמדים, מפלגות או סיעות המתמודדות בבחירות לכנסת, צריך שתיעשה בהתאם לחובות הזיהוי שהושתו

עמוד 1 מתוך 3

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015. العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855. דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechiroth.gov.il

על אמצעי המדיה הדיגיטלית, וכפי שנקבע בהחלטתי ב-תב"כ 8/21 בן-מאיר נ' הליכוד (27.02.2019) (להלן: עניין בן-מאיר).

בהתאם לאמור, ניתנו במסגרת ההחלטה צווים שונים, ובין היתר נקבע כי על המשיבה 7 לפעול כדלקמן:

"ניתן בזאת צו זמני, לפי סעיף 17ב לחוק דרכי תעמולה, המורה למפלגת מרצ, עד החלטה אחרת:

(א) שלא להפיץ הודעות תעמולה באמצעות מסרונים, ללא זיהוי – בהתאם להחלטתי בעניין בן-מאיר...".

3. על-פי בקשת הבזיון שלפני, בתאריך 01.04.2019 התקבלה אצל המבקשת תלונה של אדם (שזהותו לא נמסרה) שקיבל מסרון ובו קישור לסרטון תעמולה מטעם המשיבה 7. לטענת המבקשת, תוכן המסרון איננו מגלה, על פניו, את זהות הגורם העומד מאחורי הפרסום, בניגוד לצו השיפוטי הנ"ל. משכך, לטענת המבקשת – המשיבה 7 (אשר המבקשת סבורה כי היא זו שעומדת מאחורי משלוח המסרונים נוכח תכנם, ודברי חה"כ תמר זנדברג הכלולים בהם), הפרה את ההחלטה, באופן העולה כדי בזיון הצו השיפוטי.

4. לאחר עיון בבקשה, סבורני כי דינה להידחות – משורה של טעמים, אותם אפרט להלן:

ראשית, מבלי לקבוע מסמרות בדבר, אציין כי שאלה נכבדה היא האם רשאי גורם, שלא היה צד להליך המקורי, לטעון בהליכים מסוג זה שבפניי – לסעדים מכוח פקודת ביזיון בית משפט (עיינו והשוו: משה קשת ביזיון בית המשפט, 184 (2002)).

שנית, כלל לא ברור מיהו בדיוק הגורם המחזיק במכשיר הטלפון הנייד שאליו נשלח המסרון (שהוא הנפגע-בכוח משליחת פרסומי תעמולה בלתי מזוהים). לפיכך קיימת עמימות כיצד העותרת, כתאגיד משפטי, היא בעלת זכות עמידה בנסיבות אלה.

שלישית, על אף שתוכן המסרון איננו כולל, על פני הדברים, זיהוי מספק, הרי שהקישור לסרטון התעמולה מגלה לכאורה את זהות רשימת המועמדים שניצבה מאחורי שליחת המסרון. בהקשר זה אוסיף ואציין כי העובדה שהמבקשת גרסה כי המשיבה 7 היא שאחראית לפרסום, מדברת בעד עצמה, ומחלישה את הטענה כי הפרסום במקרה זה אכן היה אנונימי.

5. זה המקום להדגיש כי אמנם על-פי הכללים שהותוו בעניין בן-מאיר, נדרש כי פרסומי תעמולה יהיו מזוהים באופן גלוי בגוף הפרסום, אולם בהצטבר הקשיים שנמנו לעיל ובשים לב לתקדימיות הצו השיפוטי שניתן במסגרת ההחלטה, הנני סבור שאין זה המקום להחמיר עוד עם המשיבה 7 (מעבר לצו שהוצא כנגדה בהליך שבכותרת) מה גם שהליכים לפי פקודת ביזיון בית משפט הם, כידוע,

עמוד 2 מתוך 3

מסכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirof.gov.il

צופים פני עתיד, ואין עניינם בענישה פלילית (ראו: רע"פ 5034/15 פירממזוב נ' מדינת ישראל, בפיסקה 56 (31.10.2018)).

יתר על כן, כפי שנקבע בעבר בהקשר להליכי בזיון: "השימוש באמצעי אכיפה על-פי הפקודה, צריך להיעשות במשורה, וכעניין חריג, ולהיות מוגבל למצבים בהם כל יתר האמצעים כבר מוצו ולא הועילו, ולא נותר אלא להשתמש בהליך בזיון בית משפט כדי להבטיח את אכיפתה של ההוראה השיפוטית" (עיינו: פסקה 41 לפסק דיני בע"פ 5338/17 אבוטבול נ' פיליפ (01.11.2018)).

6. נוכח כל האמור לעיל – הבקשה נדחית. משלא התבקשה עמדת המשיבים – לא אעשה, זו הפעם, צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ב בתמוז התשע"ט (15.07.2019).

חנן מלצר, שופט
המשנה לנשיאת בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-22